

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੰਤਰ ਹੀ ਸਭਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਓ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੇਬਰ(ਨੋਕਰ) ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੇਬਰਸ ਹਨ ਨੈਚੂਰਲ ਕੈਲੇਮਟੀਜ਼। ਧਰਤੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ, ਹੜ੍ਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਫ਼ਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਟ੍ਰਾਏ ਕਰਵਾਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਗਾਡਲੀ ਕੈਲੇਮਟੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ। ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਨਹੀਂ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਚਿੱਟਚੈਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਲਾਹ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਮਹਾਮੰਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲਿਆ? ਇਹ ਬਾਪ ਜੋ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਵਸ਼ੀਕਰਣ ਮੰਤਰ ਅਰਥਾਤ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੰਤਰ। ਇਹ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੱਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਰੂ ਸਹਿਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਭਗਤੀ - ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਓਰਲੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੰਡ ਐਡ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਧਰਮ ਹਨ ਫੇਰ ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਲੈਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਦੀ? ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ। ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਡਾ ਇਹ ਹੈ ਕੈਪੀਟਲ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਬਿਲਕੁਲ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਨ ਵੀ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਫੁੱਲ ਏਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੀੜੀ ਤੱਕ ਅਰਥਾਤ ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਕਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਮਝਾ ਸਕਣਗੇ। ਅੱਜ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ, ਕੱਲ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਿੱਥੇ ਗਏ, ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਯੁਕਤ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਫੇਰ ਰਿਪੀਟ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਕਰੋਗੇ ਸਤਿਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਵਰੀਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਫੇਰ ਇੱਟਾਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਨੀਆਂ ਸਭ ਨਵੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਇਮਿਟੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਕੱਢਣਗੇ ਨਹੀਂ ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਦਾ ਨਾਮ

ਨਹੀਂ। ਇਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ, ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ.....। ਸੰਪਤੀ ਵੀ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਮੇਤੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੱਚਾ ਕਲਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ? ਸ਼ੋਅ ਇੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚਾ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਝੂਠੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ, ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਮਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਕੌਣ ਕੱਟ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਕਸਪਰਟ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਲੈਕੇ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਜ ਆਦਿ ਸਿਰਫ਼ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇਗੇ ਬਣਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਿਫਾਇਨ ਸੱਚੇ ਹੀਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਜਲੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ, ਮੋਟਰ ਆਦਿ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਫ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕੀ - ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ! 100 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਐਕਸਪਰਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਸ ਵੀ ਫੁੱਲ ਪਰੂਫ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ੁਰੂਤ (ਤੇਜ਼) ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਲੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਝਾੜ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਘਰ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ। ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ ਭਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ.....ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਬੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਹੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਕੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਸੁਣਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕੀ, ਸਿਰਫ਼ ਭਗਤੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਲੋਕੀਨਾਥ, ਬੈਰੁੰਠ ਨਾਥ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਵਡਿਆਈਆਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਹ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਾਵਾਂਗਾ ਕਿਵੇਂ! ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਡਿਸਟ੍ਰਾਯ ਕਰਣਗੇ ਕੀ? ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲੇਮਟੀਜ਼ ਸਭ ਲੇਬਰਸ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਲੇਬਰਸ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਤੁਫ਼ਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਫੇਮਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ, ਇਹ ਕਰੋ? ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੰਬ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜਲਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ, ਜੋ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੰਕਰ ਦੇ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਗਾਡਲੀ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਨੈਚੁਰਲ ਹੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੇਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਕਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹਨ! ਆਸੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ ਜਦੋਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਇੱਥੇ ਹਨ ਫੇਰ ਅੰਨਣੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਰਵਿਸਏਬੁਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਦੇਹਰਾਦੂਨ, ਕਦੀ ਮੇਰਠ, ਕਦੀ ਦਿੱਲੀ.....ਜੇ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸਭਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਾਂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉਹ ਫੇਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭਦਾ ਪਾਰੂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਸੀ। ਪਰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਕਲੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਮੈਂ 7 ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਪੁੰਗਰੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਦੀ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਪਾਰ ਕਰ ਆਏ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਫ਼ਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਾਚ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੇਖਿਆ। $\frac{3}{4}$ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਡਰਾਮਾ ਸੁੱਖ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਲੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਾ ਨਾ ਰਹੇ। ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ। ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬਿਮਾਰੀ ਪਿਛਾੜੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਇਵੇਂ ਕੀੜੇ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਨਾਜ ਖਾ ਲੈਣ ਇਸਲਈ ਉਸਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਇਹ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਕੀ ਸਭ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਯਥਾਰਥ ਪਰਿਚੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ "ਪਵਿੱਤਰਤਾ" ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ ਅਤੇ ਹੈਪੀਨੇਸ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਭਵ :

ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪਦਮ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਦੀ ਫਲਕ ਹੀ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ, ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਰੇ ਲੋਕੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣੋ।

*****